

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 10. januar 2023. godine
Ref.br.:RK 2106/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI132/21

Podnosilac

Ajsel Gashi, Fetije Gashi-Qeko, Sevim Gashi, Suad Gashi i Sylejman Gashi

**Ocena ustavnosti rešenja [CN. br. 11/21] Apelacionog suda
od 6. maja 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gerxhaliu -Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Ajsel Gashi, Fetije Gashi-Qeko, Sevim Gashi, Suad Gashi i Sylejman Gashi (u daljem tekstu: podnosioci zahteva), iz opštine Prizren.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju rešenje [CN. br. 11/2021] od 6. maja 2021. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja Apelacionog suda, kojim su navodno povređena prava podnosioca zahteva, zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosioci zahteva se takođe pozivaju i na član 24. Evropske socijalne povelje.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. jula 2021. godine, podnosioci su predali svoj zahtev putem pošte, koji je Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio 14. jula 2021. godine.
7. Dana 26. jula 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Nexhmija Rexhepija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban.
8. Dana 9. avgusta 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da svi podnosioci zahteva potpišu obrazac zahteva ili da dostave punomoćje za zastupanje pred Sudom, kao i da dostave sve odluke redovnih sudova i žalbe protiv njih.
9. Dana 24. avgusta 2021. godine, podnosioci zahteva su dostavili Sudu potpisan dokument, kojim su dokazali da su svi oni podnosioci zahteva i da sami sebe zastupaju pred Sudom.
10. Dana 8. oktobra 2021. godine, Sud je obavestio Apelacioni sud o registraciji zahteva.
11. Dana 27. oktobra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 28. januara 1958. godine, I.B. je, u svojstvu vlasnika, zaključio ugovor o poklonu [Leg. br. 74/58] sa opštinom Prizren o poklonu katastarske parcele [br. 110/58], koji je overen kod Sreskog suda u Prizrenu, a koja je sada prešla u posed opštine Prizren.

13. Neutvrđenog datuma, E.K. je sporazumom o razmeni imovine poklonio katastarsku parcelu [br. 8670 ZK] opštini Prizren. Poslednje navedena je poklonila E.K.-u, kao nadoknadu, iz opštenarodne imovine, katastarsku parcelu [9170], koju je dobila kao poklon od I.K.-a. Ovaj sporazum je overen kod Opštinskog suda u Prizrenu i tada je parcela [9170] prešla u posed E.K.-a.
14. Dana 22. septembra 1964. godine, I.K. je preminuo.
15. Neutvrđenog datuma, naslednici I.K.-a, odnosno S.K., I.K., M.K., R.K., N.B., E.M., i stranka V.Gj., podneli su tužbu Opštinskom sudu u Prizrenu, tražeći poništenje ugovora o poklonu [Leg. br. 74/58] od 28. januara 1958. godine sa obrazloženjem da je zaključen pod pritiskom i nasiljem.
16. Dana 7. maja 1996. godine, Opštinski sud u Prizrenu je presudom [P. br. 991/95] poništio ugovor o poklonu [Leg. br. 74/58] od 28. januara 1958. godine, zbog apsolutne ništavosti, jer je zaključen pod pritiskom i nasiljem.
17. Dana 28. decembra 2000. godine, Direkcija za imovinsko-pravne poslove opštine Prizren je rešenjem [br. 03/3-463-225] odlučila da naslednicima I.K.-a nadoknadi parcelu ostavioca I.K.-a, koja je poklonjena opštini Prizren, poklanjajući im sada katastarsku parcelu [br. 329/17].
18. Dana 20. jula 2001. godine, Direkcija za imovinsko-pravne poslove opštine Prizren je rešenjem [br. 03/3-463-180] ukinula prethodno rešenje, tražeći da se katastarska parcela [br. 329/17], dodeljena na ime nadoknade, vrati i upiše u društvenu svojinu na ime prethodnog korisnika.
19. Neutvrđenog datuma, naslednici I.K.-a su se obratili Opštinskom sudu u Prizrenu, tražeći predaju parcele [329/1] od opštine Prizren na ime nadoknade.
20. Dana 14. marta 2006. godine, Opštinski sud u Prizrenu je presudom [C. br. 937/05] usvojio zahtev naslednika I.K.-a, i naložio opštini Prizren da preda katastarsku parcelu [329/1] prema posedovnom listu [244] zakonskim naslednicima I.K.-a, i dozvoli njen upis na njihovo ime.
21. Neutvrđenog datuma, opština Prizren je uložila žalbu Okružnom sudu u Prizrenu protiv presude [C. br. 937/05] Opštinskog suda u Prizrenu, navodeći bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.
22. Dana 11. avgusta 2006. godine, Okružni sud u Prizrenu je presudom [Ac. br. 287/2006] odbio žalbu opštine Prizren i potvrdio presudu [C. br. 937/05] Opštinskog suda u Prizrenu od 14. marta 2006. godine.
23. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su se obratili Osnovnom sudu u Prizrenu sa tužbenim zahtevom, tražeći da se utvrdi da su podnosioci zahteva suvlasnici sa po 1/10 katastarske parcele [br. 329/1] i da im se dozvoli upis imovine na njihovo ime. Podnosioci zahteva su obrazložili da pravo suvlasništva na katastarskoj parceli [br. 329/1] proizilazi iz prava na nasleđivanje svog pretka Nergjivane Kovaqi-Gashi kao naslednice bivšeg vlasnika parcele [br. 9170] Sejfulle Kovaqija.
24. Podnosioci su u svom zahtevu prvo naveli da parcela [br. 9170] nije bila u svojini I.K.-a, već njegovog oca S.K.-a, koji je iza smrti ostavio kao naslednika svog sina I.K. i ćerku Nergjivane Kovaqi-Gashi, odnosno pretka/ostavioca podnosilaca zahteva.

25. Dana 26. avgusta 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je presudom [C. br. 648/2001] odbio tužbeni zahtev podnosioca, uz obrazloženje da je ugovorna strana ugovora o poklonu [Leg. br. 74/58] od 28. januara 1958. godine bio I.K., u svojstvu poklonodavca, pa prema tome sporna imovina nije bila na ime Sejfulle Kovaqija.
26. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu protiv presude [C. br. 648/2001] od 26. avgusta 2013. godine Osnovnog suda, navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava. Podnosioci zahteva su, dopunom žalbe, istakli da svoje pravo zasnivaju na zastupanju od strane Sejfulle Kovaqija.
27. Dana 8. jula 2019. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 595/2014] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu [C. br. 648/2001] Osnovnog suda od 26. avgusta 2013. godine, uz obrazloženje da podnosioci zahteva nijednim materijalnim dokazom nisu potkrepili navod da je sporna imovina [br. 9170] bila upisana na ime Sejfulle Kovaqija.

Zahtev za ponavljanje postupka

28. Dana 2. novembra 2020. godine, podnosioci zahteva su podneli Osnovnom sudu predlog za ponavljanje postupka protiv presude [C. br. 1648/2001] Osnovnog suda u Prizrenu od 26. avgusta 2013. godine.
29. Sud primećuje da ni iz spisa predmeta, niti od samih podnosilaca zahteva, nema saznanja o tome da li je Osnovni sud doneo neku odluku u vezi sa zahtevom podnosilaca koji su podneli 2. novembra 2020. godine.
30. Neutvrđenog datuma, podnosioci su podneli zahtev za ponavljanje postupka i Apelacionom sudu protiv presude [C. br. 1648/2001] Osnovnog suda u Prizrenu. Pored toga, podnosioci zahteva su podneli i dopunu žalbe koja je od 4. februara 2014. godine.
31. Dana 6. maja 2021. godine, Apelacioni sud je rešenjem [CN. br. 11/21], na osnovu članova 327. i 239. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, odbacio kao nedozvoljen predlog za ponavljanje postupka, uz obrazloženje da je zahtev podnet van zakonskog roka.
32. Apelacioni sud je u svom rešenju zaključio:

"[...] uz analognu primenu odredaba ZPP-a u vezi sa vanrednim sredstvima, nema smetnje da drugostepeni sud odbije kao nedozvoljen predlog za ponavljanje postupka, jer takvu radnju nije preduzeo prvostepeni sud [...]"

Navodi podnosioca zahteva

33. Podnosioci zahteva navode da su redovni sudovi povredili njihova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1 EKLJP-a, kao i članom 24. Evropske socijalne povelje.
34. Podnosioci zahteva u svojim navodima ističu: *"Tužioci Fetije (Qeko) Gashi, Ajsel Qeko-Gashi, Sevim Gashi, Suad Gashi i Sylejman Gashi, su tužbom stalno navodili da sporna nepokretnost, koja je bila predmet ugovora o poklonu (Leg. br. 74/53 od 28.12.1958. godine), koji je poništen pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Prizrenu C. br. 991/95 od 07.05.1996. godine, nije bila imovina oca tuženih -*

Ibrahima Kovaqija (ujaka tužilaca) - Selvinaz Kovaqii i dr., već je imovina dede parničara Sejfulla Kovaqija, koji je imao dvoje dece, tj. oca tuženih Ibrahima Kovaqija i majku tužilaca Nergjivanu Kovaqi-Gashi”.

35. Podnosilac zahteva zaključuje, tražeći od Suda, “*Utvrđivanje svojine na osnovu nasleđa*”.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svatom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
[...]

Član 46.

[Zaštita imovine]

1. *Garantuje se pravo na imovinu.*
2. *Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.*
3. *Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijuje.*
4. *O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.*
5. *Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom.*

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Protokol br. 1 član 1. [Zaštita imovine]

1. *Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.*

Zakon br. 03/L-006 o parničnom postupku

Član 237.

237.1 Predlog za ponavljanje postupka podnet nakon isteka zakonskog ili ne dozvoljenog roka, odbacuje prvostepeni sud putem rešenja bez vođenja sudske rasprave.

[...]

Član 239.

239.1 Drugostepeni sud odlučuje o predlogu za ponavljanje procesa obično van ročišta za glavnu raspravu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

36. Sud prvo razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
37. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

38. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u članovima 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48.

[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49

[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. [...]”.

39. Sud se dalje poziva na stavove (1) (c) i (3) (b) pravila 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovníka, koji propisuju:

(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva.

[...]

(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:

[...]

(b) kada zahtev nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.

[...]”.

40. Sud podseća da u vezi sa podnetim zahtevom, podnosioci zahteva osporavaju rešenje [CN. br. 11/21] Apelacionog suda od 6. maja 2021. godine, kojim su navodno povređeni članovi 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. Protokola br. 1 EKLJP-a, kao i članom 24. Evropske socijalne povelje.
41. Sud će dalje razmotriti svaki navod podnosioca zahteva pojedinačno, primenjujući sudsku praksu ESLJP-a, na osnovu koje je Sud, shodno članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
42. S tim u vezi, Sud naglašava da praksa ESLJP-a utvrđuje da se pravičnost postupka ocenjuje na osnovu postupka u celini (vidi, u ovom kontekstu, predmet ESLJP-a *Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije*, presuda od 6. decembra 1988. godine, stav 68). Shodno tome, prilikom ocenjivanja navoda podnosioca zahteva, Sud će se takođe pridržavati ovog načela (vidi, slučaj Suda KI104/16, podnosilac *Miodrag Pavić*, presuda od 4. avgusta 2017. godine, stav 38; i slučaj KI143/16, podnosilac *Muharrem Blaku i drugi*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2018. godine, stav 31).

Navod o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

43. Sud prvo podseća da podnosioci zahteva osporavaju rešenje [CN. br. 11/21] Apelacionog suda od 6. maja 2021. godine, kojim je navodno povređen član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a zbog odbijanja njihovog zahteva za ponavljanje parničnog postupka.
44. Sud primećuje da su se podnosioci zahteva obratili Apelacionom sudu sa zahtevom za ponavljanje postupka i ukidanje presude [C. br. 1648/2001] Osnovnog suda u Prizrenu, kojom je odlučeno u vezi sa meritumom slučaja, a potom je ova presuda potvrđena presudom [Ac. br. 595/2014] Apelacionog suda od 8. jula 2019. godine.
45. U ovom aspektu, Sud primećuje da je Apelacioni sud rešenjem [CN. br. 11/21] od 6. maja 2021. godine odbio, kao nedozvoljen, predlog za ponavljanje postupka, uz obrazloženje da zahtev ne ispunjava uslove iz člana 237. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, odnosno da je zahtev podnet van zakonskog roka.

46. Imajući to u vidu, Sud primećuje da je Apelacioni sud, po zahtevu podnosioca za ponavljanje sudskog postupka, odlučio isključivo o ispunjenosti procesnih uslova za podnošenje zahteva za ponavljanje sudskog postupka, a ne o meritumu slučaja.
47. Sud, imajući u vidu da se konkretni postupak odnosi samo na pitanja u vezi sa ponavljanjem parničnog postupka, ističe da u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava: “*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*”.
48. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje, Sud, pozivajući se na sudsku praksu ESLJP-a i svoju sudsku praksu, ponavlja da se član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a ne primenjuju na zahteve za preispitivanje ili ponavljanje postupka (vidi, analogno, slučajeve Ustavnog suda: KI159/15, *Sabri Ferati*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2016. godine, stav 37; KI80/15, 81/15 i 82/15, *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31, vidi i slučajeve ESLJP-a, *inter alia*, *Oberschlick protiv Austrije*, br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, *Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine, *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, presuda od 10. aprila 2001. godine, stav 86).
49. Takođe, Sud podseća da se član 6. EKLJP-a ne primenjuje na neuspešne pokušaje ponovnog pokretanja krivičnog ili parničnog postupka, zasnovane na novim činjenicama ili putem vanrednih ili posebnih postupaka revizije iz proceduralnih razloga, koji nisu direktno dostupni fizičkim licima i čija primena zavisi od diskrecionih ovlašćenja relevantnog organa (vidi, odluku ESLJP-a *Tumilovich protiv Rusije*, predstavka br. 47033/99 od 22. juna 1999. godine).
50. U tom smislu, Sud podseća na sudsku praksu ESLJP-a, koja propisuje da: “... Član 6. Konvencije nije primenljiv, sve dok lokalne vlasti ne pristanu na ponovno pokretanje postupka, čak ni u onim slučajevima kada je podnosilac zahteva podneo zahtev za ponavljanje postupka zahvaljujući prethodnoj presudi suda kojom je utvrđeno da je došlo do povrede Konvencije u vezi sa parničnim postupkom pred domaćim sudovima (vidi, presudu ESLJP-a *Franz Fischer protiv Austrije*, predstavka br. 37950/97 od 29. maja 2001. godine). Međutim, u trenutku kada se postupak ponovo otvori ili kada je vanredno preispitivanje postupka odobreno, zaštitni mehanizmi člana 6. Konvencije se primenjuju na ceo sudski postupak (vidi, odluku ESLJP-a: *Vanyan protiv Rusije*, predstavka br. 53203/99 od 15. decembra 2005. godine, stavovi 56-58)”.
51. Sud smatra da kompatibilnost *ratione materiae* zahteva sa Ustavom proizilazi iz materijalne nadležnosti Suda. “*Pravo na koje se poziva podnosilac zahteva mora biti zaštićeno Ustavom kako bi ustavna žalba bila kompatibilna ratione materiae sa Ustavom*” (vidi, slučajeve Ustavnog suda: KI80/15, 81/15 i 82/15, podnosilac *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31).
52. Stoga, Sud smatra da žalbe/navodi podnosioca zahteva u vezi sa odbijanjem Apelacionog suda da ponovi postupak nisu *ratione materiae* u skladu sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

Navod o povredi člana 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 EKLJP-a

53. S tim u vezi, podnosioci zahteva navode povredu prava svojine na katastarskoj parceli [br. 329/1] na osnovu nasleđa njihovog pretka Nergjivane Kovaqi-Gashi u svojstvu naslednika bivšeg vlasnika parcele [br. 9170] Sejfulle Kovaqija.
54. U tom smislu, Sud primećuje da podnosioci zahteva navode da parcela [br. 9170] nije bila u svojini I.K.-a, već njegovog oca S.K.-a, koji je nakon smrti ostavio kao naslednika sina I.K. i ćerku Nergjivane Kovaqi-Gashi, odnosno pretka/ostavioca podnosilaca zahteva.
55. Sud primećuje da podnosioci zahteva navode pravo svojine na spornoj imovini u svojstvu naslednika Nergjivane Kovaqi-Gashi kao potomka bivšeg vlasnika parcele [br. 9170] Sejfulle Kovaqija.
56. U tom pogledu, Sud primećuje da podnosioci zahteva u suštini navode da neusvajanje zahteva za ponavljanje postupka od strane Apelacionog suda rešenjem [CN. br. 11/21] od 6. maja 2021. godine i propust redovnih sudova da utvrde/potvrde pravo svojine na spornoj imovini predstavljaju povredu člana 46. Ustava.
57. Sud primećuje da su podnosioci zahteva tokom čitavog sudskog procesa koji se sprovodio pred redovnim sudovima tražili pravo svojine nad imovinom, tvrdeći da I.K. nije bio vlasnik parcele [br. 9170], kasnije nadoknađene parcelom [329/1], već je parcela [br. 9170] bila na ime S.K.-a, oca I.K.-a i Nergjivane Kovaqi-Gashi.
58. U tom smislu, Sud primećuje da je postupak protiv podnosilaca zahteva koji je sproveden pred redovnim sudovima povodom njihovog tužbenog zahteva za utvrđivanje prava svojine, u kojem je meritorno razmotren i njihov navod u vezi sa pravima svojine na spornoj imovini, okončan presudom [Ac. br. 595/2014] Apelacionog suda od 8. jula 2019. godine, kojom je potvrđena u celosti presuda [C. br. 648/2001] Osnovnog suda od 26. avgusta 2013. godine, kojom je odbačen tužbeni zahtev podnosilaca zahteva za prava svojine na spornoj imovini.
59. Sledstveno tome, "poslednju odluku", u smislu člana 49. Zakona, predstavlja presuda [Ac. br. 595/2014] Apelacionog suda od 8. jula 2019. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev podnosilaca protiv presude [C. br. 648/2001] Osnovnog suda od 26. avgusta 2013. godine (vidi, slučaj Ustavnog suda br. KI112/19, podnosilac *Ilir Kabashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 2. decembra 2019. godine, stav 43).
60. Shodno tome, Sud podseća da je presuda [Ac. br. 595/2014] Apelacionog suda doneta 8. jula 2019. godine. Iako podnosioci nisu naveli datum prijema te odluke, iz činjenica u slučaju je jasno da je vreme između datuma prijema presude i datuma podnošenja njihovog zahteva Ustavnom sudu, a to je 12. jul 2021. godine, premašilo vremenski period od 4 (četiri) meseca.
61. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, ta da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom vremenskom roku i da se spreči da se stranke i druga uključena lica u sudskim postupcima drže u stanju neizvesnosti duži vremenski period (vidi, *mutatis mutandis*, predmet *Sabri Güneş protiv Turske*, predstavka br. 27396/06, presuda ESLJP-a od 29. juna 2012. godine, stav 39; i slučaj Ustavnog suda br. KI140/13, *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24).
62. Shodno tome, Sud zaključuje da je ovaj navod podnosilaca zahteva o povredi njihovih imovinskih prava, zagarantovanih članom 46. Ustava, neblagovremen u smislu člana

49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, te da je ovaj deo zahteva, kao takav, neprihvatljiv.
63. Na osnovu napred navedenog, Sud utvrđuje da se zahtev u celini proglašava neprihvatljivim, u skladu sa stavom 7. člana 113. Ustava i pravilom 39 (1) (c) i 39 (3) (b) Poslovnika.
64. Shodno tome,
- (i) što se tiče dela zahteva koji se odnosi na navod o povredi člana 31. Ustava kao rezultat odbijanja predloga za ponavljanje postupka u vezi sa meritumom zahteva o kojem je već odlučeno, zahtev nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom;
 - (ii) što se tiče preostalog dela zahteva koji se odnosi na navod o povredi člana 46. Ustava, isti je neblagovremen.

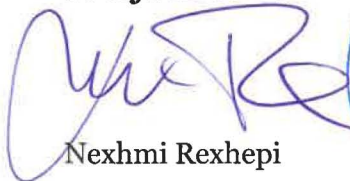
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. i 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) i 39 (3) (b) Poslovnika, dana 27. oktobra 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

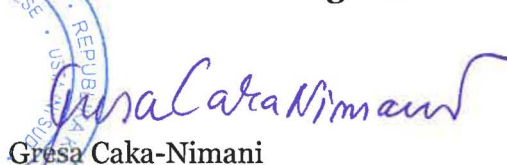
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani